

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2012/2013

**POSUDEK VEDOUCÍHO MAGISTERSKÉ
DIPLOMOVÉ PRÁCE (VŠKP)**

Jméno a příjmení studenta: **Petra Pechánková**

Název práce: **Strach**

Během formování konceptu práce nazvané *Strach* došlo k víceru radikálním obrátům, zejména pokud jde o formu prezentace. Od autorkou upřednostňovaného *in situ* řešení instalace, kde by projekce diváka spíše překvapila, se Petra se svým dílem ocitla v galerii, aby jednoduchými prostředky vystavěla situaci, která ji není „vlastní“ a v které se necítí dobře. Skoro bych řekl, že se rozhodla mít zlé věci nablízku (když už se jednou dějí), protože je pak šance, že se neobjeví jinde v překvapivé podobě. Jako by šlo o prevenci. Mluvím o strachu: z výšek, ale i galerijních prezentací.

Netradiční pozice diváka pohyblivého obrazu může být – vzhledem k záměru zprostředkovat pocity člověka trpícího závratí – nefunkční; možná že bez videa, jen pohybem těla, by se tento záměr cízeloval snadněji. Je také otázkou, zda finální dramaturgie promítaného videa by měla mít ambici závratě vyvolat, a zda neplatí stará poučka filmařů nové vlny, že sólo se může hrát pouze na jedny housle.

Lešení může být synonymem pro spolupráci (od jeskynních maleb po komerční stavby), je to nutnost k pohybu místy, kam se nedostaneme sami. Myslím ale, že je nutné si přitom uvědomit, že odvahu nenacházíme tak, že strach vytěsníme, ale rozhodnutím, že strach nebude tím, co chceme ukazovat (jak nám vysvětlila Arendtová), a že bez námahy nemůžeme vidět záběry, které nejdou promýšlet, když při natáčení nejsou vidět.

Na základě předložené dokumentace práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: C.

MgA. Filip Cenek, 13. 5. 2013, Brno